16/01/2021

Άγ. Αντώνιος Βεροίας – «Ο ναός είναι κλειστός, μα δεν είναι σιωπηλός»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 16 και 17 Ιανουαρίου η Βέροια εορτάζει και πανηγυρίζει τον προστάτη και πολιούχο της Όσιο Αντώνιο τον Νέο. Δυστυχώς, φέτος εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού οι λατρευτικές εκδηλώσεις τελούνται κεκλεισμένων των θυρών χωρίς τη συμμετοχή του πιστού λαού τηρουμένων όλων των προβλεπόμενων μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Νωρίτερα στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου Πολιούχου Βεροίας τελέστηκε Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Ο Εσπερινός μεταδόθηκε από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως «Παύλειος Λόγος» στους 90.2 FM..

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Της Βερροίας τον γόνον και αγ-γέλοις εφάμιλλον, και των απ᾽ αιώ-νος οσίων αληθώς τον ισότι-μον, τιμήσωμεν εν ύμνοις οι πι-στοί, Αντώνιον τον νέον ασκη-τήν».

Παραμονή της εορτής του πο-λι-ούχου μας και προστάτου της Βεροίας, οσίου Αντωνίου του νέου, του ομωνύμου και συνεορτα-ζομέ-νου με τον Μέγα Αντώνιο, τον καθηγητή της ερήμου, αλλά και με τον νεομάρτυρα άγιο Γεώργιο τον εν Ιωαννίνοις, και ο ιερός υμνο-γράφος καλεί και προτρέπει όλους τους πιστούς και ιδιαιτέρως τους συμπολίτες του οσίου μας, τους ευσεβείς Βεροιείς, να τιμήσουμε «της Βερροίας τον γόνον και αγ-γέλοις εφάμιλλον».

Μας καλεί, όπως κάθε χρόνο, να αποδώσουμε στον πολιούχο μας την οφειλόμενη τιμή και ευγνω-μο-σύνη, συμμετέχοντας στην ιερά πανήγυρή του και ασπαζόμενοι ευ-λαβικά το χαριτόβρυτο και θαυμα-τουργό λείψανό του.

Όμως η εορτή της μνήμης του οσίου Αντωνίου δεν είναι φέτος όπως ήταν κάθε χρόνο. Δεν πανη-γυρίζεται με τον ιερό ναό του ανοικτό, να υποδέχεται τους ευλα-βείς προσκυνητές. Οι θύρες του αυτή τη φορά είναι κλειστές και οι θέσεις των πιστών κενές, σύμφωνα με τις οδηγίες των υπευθύνων και των ειδικών, εξαιτίας της πανδη-μίας που πλήττει ένα σχεδόν χρόνο τώρα την πόλη μας και την πα-τρί-δα μας.

Ποιος δεν θα ήθελε να ευρίσκεται αυτή την ώρα εδώ; Ποιος δεν θα ήθελε να τιμήσει τον άγιό μας, ανά-βοντας το κερί της ευλαβείας του και ασπαζόμενος τη λάρνακα του ιερού του λειψάνου; Ποιος δεν θα ήθελε να εμπιστευθεί τα αιτή-μα-τα της ψυχής του στη χάρη του και να ζητήσει τις πρεσβείες του;

Όλοι θα το θέλαμε. Και ο άγιός μας θα το ήθελε, γιατί ασφαλώς χαί-ρεται να βλέπει κύκλω της ιε-ράς σορού του τα προσφιλή του τέκνα να δοξάζουν τον ενδοξα-ζόμενο εν τοις αγίοις αυτού Θεόν.

Όμως αν υγειονομικές συνθήκες υπό τις οποίες ζούμε εξαιτίας της πανδημίας δεν μας το επιτρέπουν, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπο-ρού-με να τιμήσουμε φέτος τον άγιό μας, τον πολιούχο μας, τον θαυμα-τουργό όσιο Αντώνιο. Γιατί μπορεί ο ναός του να είναι κλειστός, αλλά δεν είναι σιωπηλός. Οι χοροί των ψαλτών, που έψαλαν απόψε τον πανηγυρικό Εσπερινό της εορτής του αγίου μας, εκπροσωπούν τον λαό του Θεού και έψαλαν εκ προ-σώπου όλων όσων με ευλάβεια τον παρακολούθησαν, έστω και από απόσταση, συμπροσευχόμενοι.

Ο όσιος Αντώνιος γνωρίζει την ανάγκη στην οποία ευρισκόμεθα και γι᾽ αυτό «και την πράξιν τιμά και την πρόθεσιν επαινεί» και επι-δαψιλεύει αναμφίβολα τη χάρη του σε όσους συμμετέχουν εν πνεύ-ματι στην ιερά του πανήγυρη.

Γι᾽ αυτό και όσοι αγαπούμε τον όσιο Αντώνιο, όσοι θέλουμε να τιμή-σουμε πραγματικά τον πολι-ου-χο και προστάτη μας άγιο, ας μην επηρεασθούμε από την απο-γοή-τευση και τη θλίψη που δικαι-ο-λογημένα μας προκαλεί το γεγονός ότι δεν μπορούμε να πανηγυρίσου-με, όπως θα θέλαμε, φέτος την ιερά μνήμη του· δεν μπορούμε να λιτα-νεύ-σουμε την ιερά λάρνακά του στους δρόμους της πόλεώς μας για να λάβουμε την ευλογία και τη χάρη του.

Ας μην επιτρέψουμε στον πρόσ-και-ρο αυτό πειρασμό να μας στερή-σει τη χαρά της πανηγύρεως και τη χάρη του αγίου μας.

Ας τιμήσουμε τον άγιό μας, ας τιμήσουμε τον όσιο και θεοφόρο Αντώνιο τον νέο, όπως και ο ίδιος θα ήθελε, πραγματικά, ουσιαστικά, πνευματικά. Ας τον τιμήσουμε προ-σπαθώντας να μιμηθούμε την οσιακή βιοτή του.

Αντί για το κερί που θα ανάβαμε ενώπιον της ιεράς του εικόνος, ας τον παρακαλέσουμε να ανάψει εκεί-νος στην ψυχή μας μεγαλύτερο πόθο και μεγαλύτερη αγάπη για τον Θεό και την εν Χριστώ ζωή.

Αντί για τον ασπασμό της ευλα-βείας στα ασκητικά λείψανά του, ας προσπαθήσουμε να ασκήσουμε περισσότερο τον εαυτό μας στην υπομονή και στην ταπείνωση, αρε-τες στις οποίες διακρινόταν ο τιμώ-μενος όσιος.

Αντί να ακολουθήσουμε τη λιτα-νευτική πομπή της θαυματουργού σορού του, ας μελετήσουμε τον Βίο του και ας διδαχθούμε από τους αγώνες του και τα ασκητικά πα-λαίσματά του.

Αντί να θλιβόμεθα ή να δυσανα-σχετούμε, γιατί δεν θα μπορέσουμε αύριο να συμμετάσχουμε στη θεία Λειτουργία, ας αποφασίσουμε να αγωνισθούμε για να κόψουμε μία αδυναμία μας ή ένα ελάττωμά μας, μιμούμενοι τους δικούς του πολυ-χρόνιους αγώνες· ας αποφασίσου-με να αφιερώσουμε λίγο περισ-σο-τερο χρόνο στην προσευχή, μιμού-μενοι, στο μέτρο των δυνάμεών μας, τη δική του αδιάλειπτη και καρδιακή προσευχή.

Έτσι θα τιμήσουμε τον πολιούχο μας όσιο Αντώνιο τον Βεροιέα ουσιαστικά και όχι μόνο επιφανει-ακά και από συνήθεια, θα τον τιμήσουμε όπως πρέπει να τιμούμε τους αγίους μας.

Και να είμεθα βέβαιοι ότι ο φιλό-πολις άγιός μας δεν θα μας στερή-σει την ευλογία του και με τις πρε-σβείες του θα μας απαλλάξει από την πανδημία, για να τον τιμούμε και να τον δοξάζουμε, δοξάζοντας και δι᾽ αυτού τον φιλάνθρωπο σωτή-ρα μας Χριστό».